

บทที่ ๑

บทนำ

ในสังคมซึ่งมนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกัน ต้องมีกฎเกณฑ์และระเบียบออกมา บังคับ เพื่อความผาสุกและเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในสังคม มนุษย์จึงยอมรับ กฎเกณฑ์เหล่านั้น โดยถือเป็นกฎหมายออกมาจกัคสิทธิของตนบางอย่าง ถึงแม้ว่า มนุษย์จะมีสิทธิประการหนึ่งซึ่งเป็นสิทธิประจำตัว อันไม่อาจโอนให้แก่กันหรือตกลง ยกเลิก หรือถูกทำลายล้างโดยอำนาจใด ๆ ใดก็ตาม แต่กฎหมายที่ถูกบังคับขึ้น มาและมีคุณค่าอย่างยิ่งกับแก่มานานในสังคมนั้นโดยทั่วไปไม่ว่าผู้ใดกฎหมาย กฎหมาย ต้องพึงยึดถือหลักกฎหมายไม่มีผลย้อนหลังนั้นว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักนิติ- ธรรม (The Rule of Law) เพื่อคุ้มครองสิทธิจึงกล่าว

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ จึงมุ่งวิจัยครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์และที่มาของหลัก กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง รวมทั้งข้อยกเว้นและรายละเอียดต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบ กฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าวจะ มีผลทำให้ผู้ใช้กฎหมายได้ทราบถึงที่มาของหลักกฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง หลักเกณฑ์ และข้อยกเว้นเพื่อว่าจะได้นำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งช่วยในการพัฒนาแนวความ คิด การแก้ไข ปรับปรุง รวมทั้งการร่างและใช้กฎหมายในอนาคต

เนื้อเรื่องในวิทยานิพนธ์นี้โดยสรุปจึงกล่าวถึง ความหมายและปรัชญา ของหลักกฎหมายเรื่องกฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง ทฤษฎีทั่วไปในเรื่องกฎหมายไม่มี ผลย้อนหลัง รากฐานและที่มา การแบ่งประเภท ทฤษฎีการประยุกต์ หลักกฎหมาย ไม่มีผลย้อนหลัง ข้อยกเว้นของหลักกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งข้อสรุปและข้อเสนอแนะ โดยอาศัยข้อเท็จจริงของการวิจัยจากตำรากฎหมายไทยและต่างประเทศ

ข้อมูลจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รายงานการประชุมร่างกฎหมาย เอกสาร
ของส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ร่างกฎหมาย และแนวคำวินิจฉัยของศาลทั้งในและต่าง
ประเทศ ส่วนความเห็นต่าง ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะนั้นเป็นความเห็นส่วนตัวของ
ผู้เขียน ซึ่งความเห็นเหล่านี้อาจไม่น่าเห็นชอบหรือผิดพลาดได้ ซึ่งผู้เขียนขอ
นอมนับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย